

ת"פ 31699/07/19 - מדינת ישראל נגד ניסים אוזן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31699-07-19 מדינת ישראל נ' אוזן
לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד יאיר הלר

המאשימה

נגד

ניסים אוזן
ע"י עו"ד יעקב הלפרן

הנאשם

הכרעת דין

מן הסיבות שאפרט להלן החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירות של סחר בערך טבע מוגן, החזקת ערך טבע מוגן ופגיעה בערך טבע מוגן, ולהרשיעו בעבירות של החזקה וסחר בחיית בר מוגנת.

1. לאחר שנשמעו עדויות עדי התביעה בתיק זה, הגיעו הצדדים להסכמה שלפיה הנאשם יודה בעובדות מסוימות המפורטות בכתב האישום המתוקן, והצדדים יטענו על בסיס עובדות אלה ועל בסיס העדויות שנשמעו בפניי (כל עוד אין סותרות את העובדות המוסכמות) אשר לשאלה אם עבר הנאשם במעשיו עבירה כלשהי.

2. הנאשם הודה בכך שביום 26.4.2018 פרסם מודעה שבה הציע למכירה סנאים מהמין "חמישה פסים". סנאים אלה נרכשו על ידי הנאשם כ-4-5 שנים קודם לכן "וצאצאיהם התרבו בביתו" (כלשון הפרטים המוסכמים על הצדדים). ביום 29.4.2018 נקבעה פגישה בין פקח של רשות הטבע והגנים לבין הנאשם ("בעצמו או באמצעות בני משפחתו") לשם רכישת 8 סנאים תמורת 600 ₪ לכל סנאי. עוד באותו היום הודיע הנאשם לפקח שתפס 5 סנאים, והצדדים תיאמו את מקום הפגישה ברחוב מרכזי בגוש דן. הנאשם, אשתו ובתו הגיעו למקום הפגישה כשהם אוחזים בשלושה כלובים (בשניים החזיק הנאשם) ובהם שמונה סנאים. בעת שהכלובים נמסרו לפקחים ובטרם שילמו, הזדהו הפקחים ככאלה. כלובי הסנאים נפלו מידי של הנאשם (כך לפי העובדות המוסכמות), וכתוצאה מכך התפרקו הכלובים והסנאים ברחו - שישה נתפסו, אחד הצליח להימלט ואחד מת. עוד הוסכם בין הצדדים שלפי חוות דעת מומחה מטעם רשות הטבע והגנים התבססות סנאים בישראל נושאת סיכון להשפעות אקולוגיות שליליות מסוגים שונים, ולכן הומלץ לאסור יבוא סנאים, סחר בהם והעברתם. יצוין כי הנאשם לא הודה בכך שסנאי מסוג 5 פסים הוא מין האסור בהחזקה ובסחר בישראל, וכן בכך שסנאים אלה הם חיות בר מוגנות וערכי טבע מוגנים. עם זאת, הודה כי לא היה לו היתר לעשות את מעשיו בתיק זה.

3. בטרם הגיעו הצדדים להסכמה כלשהי על העובדות, העיד בפני ד"ר נועם לידר. ד"ר לידר סיפר כי סנאי "חמישה פסים" הקרוי גם סנאי דקלים הוא מין שאינו מקומי בארץ ומקורו בתת היבשת ההודית. בעבר הובאו הסנאים ממין זה לישראל באופן חוקי, אך בעקבות ידע שהצטבר בעולם אודות הנזק האקולוגי והנזק לחקלאות ולתשתיות שגורמים סנאים אלה אם הם בורחים לטבע, המליצה הרשות לאסור את הסחר בהם (חוות דעת של ד"ר לידר בעניין זה סומנה ת/1). ד"ר לידר ציין שכבר קרה בעבר שסנאים מסוג זה ברחו לטבע בארץ. ד"ר לידר ציין שבעקבות חוות דעת שכתב בעניין זה ב-2016, שהמליצה באופן גורף לאסור את היבוא, את הסחר ואת ההחזקה, רשות הטבע והגנים פנתה לפינות החי, אספה מהן את כל הסנאים, וריכזה אותם במתקן בגן החיות התנכי בירושלים שם מופרדים הזכרים מן הנקבות על מנת שלא יתרבו. את פעילות הרשות סיכם ד"ר לידר כך: "אנחנו מנסים להעלים את המין הזה ספציפית, ולסגור את הפרק הזה".

4. אורי ליניאל, ראש תחום החזקה וסחר בחיות בר ברשות הטבע והגנים, העיד בפני שבשל המלצותיהם של גורמי המקצוע אין מתירים כיום החזקה פרטית של סנאי הדקלים, וכך גם את הסחר בו. לדבריו, איסור הסחר קיים לפחות 10 שנים, ובעקבות חוות הדעת של ד"ר לידר מ-2016 החלה הרשות באיסוף הסנאים שהוחזקו באופן חוקי בגני חיות ובפינות חי. כיום אסור המסחר בסנאים אלה וההחזקה בהם על כולם - למעט מתקן הריכוז וההפרדה בין זכרים לנקבות בגן החיות התנכי. מר ליניאל ציין שלפי הידוע לו, לנאשם מעולם לא היה היתר להחזיק בסנאים או לסחור בהם.

5. עיון בדף הפייסבוק שבו פרסם הנאשם את המודעה על מכירת הסנאים (ת/2), מעלה כי אחד המגיבים למודעה כתב לו: "נשמה, תבדוק אם זה חוקי שלא תסתבך", אך הנאשם הגיב להערה זו בטענה שמדובר במעשה חוקי.

6. בגין המעשים שתוארו לעיל הנאשם הואשם בעבירות לפי שני חוקים שונים: חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998 (להלן: "חוק גנים לאומיים") והחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו-1955. בין היתר, הואשם הנאשם לפי כל אחד מן החוקים בעבירות של סחר והחזקה באופן שנראה ככפילות בלתי ראויה עוד בטרם פונים לנסיבות התיק הספציפי. יתר על כן, בית משפט המחוזי בחיפה אף פסק בעבר כי נוכח הכלל שחזקה על המחוקק "שלא שיחת מילותיו לריק, ולא ביקש להרבות באיסורים כפולים בגין אותו מעשה", יש מקום לפרש את חוק גנים לאומיים ואת החוק להגנת חיית הבר כך שלא תיווצר חפיפה ביניהם (ע"פ 2077/02 (מחוזי חיפה) **עובדיה רני נ' מדינת ישראל** (2002)).

7. בית המשפט המחוזי בחיפה קבע בע"פ רני הנ"ל כי על בסיס תכליתו של חוק גנים לאומיים יש לפרשו כחל על מינים מקומיים של בעלי חיים ועל מינים שהגיעו לשטח המדינה כדרך הטבע - בכנפיהם, ברגליהם או על גחונם. לעומת זאת, מיני בעלי חיים שמיובאים לארץ על ידי בני האדם יזכו לפי פרשנותו להגנתו של החוק להגנת חיית הבר בלבד. אימוץ פרשנות זו מחייב זיכוי של הנאשם מן העבירות לפי חוק גנים לאומיים, שכן סנאי הדקלים לא הגיע לארץ כדרך הטבע, אלא הובא לארץ מתת היבשת ההודית על ידי האדם.

8. פרשנותו של בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ רני אינה מובנת מאליה, שכן בהגדרת "ערך טבע" בחוק גנים לאומיים ובהגדרת "חיית בר" בחוק להגנת חיית הבר מופיעה התייחסות זזה בכל הנוגע למינים לא מקומיים

("שמקורם בשטח המדינה או מחוצה לו"/"שמקורו בשטח המדינה או מחוצה לו"). ואולם, בתיק שבפניי אין מקום להרשיע את הנאשם בעבירות לפי חוק גנים לאומיים, גם אם לא מאמצים את פרשנותו התכליתית של בית המשפט המחוזי בחיפה. זאת, כיוון שלא ניתן לראות בסנאי הדקלים "ערך טבע מוגן", וזהו יסוד הנדרש בכל אחת משלוש העבירות שבהן הואשם הנאשם לפי חוק גנים לאומיים (איסור סחר בערך טבע מוגן לפי סעיף 33(ד) לחוק, איסור החזקת ערך טבע מוגן לפי אותו סעיף ואיסור פגיעה בערך טבע מוגן לפי סעיף 33(ג) לחוק). מושג זה מוגדר בחוק כדלקמן:

"ערך טבע" - כל דבר או סוג דברים שבטבע או חלק מהם, חי, צומח או דומם, שמקורם בשטח המדינה או מחוצה לו;

"ערך טבע מוגן" - ערך טבע, שלדעת השר יש ערך בשמירתו או סכנה להכחדתו, והוא הכריז עליו, בהתאם להוראות סעיף 33, כעל ערך טבע מוגן;

וסעיף 33(א)(1) בחוק קובע:

"השר רשאי להכריז על ערך טבע, שלדעתו יש ערך בשמירתו או יש סכנה להכחדתו, כעל ערך טבע מוגן, בין בכל הארץ ובין באזור פלוני או במקום פלוני; הכרזה על ערך טבע מוגן תפורסם ברשומות";

9. בדיון שנערך בפניי לא ידע התובע להפנות להכרזה הרלוונטית של השר להגנת הסביבה על סנאי הדקלים כערך טבע מוגן, וביקש לברר שאלה זו עם גורמי המקצוע. לאחר שנועץ הפנה לאכרזת גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה (ערכי טבע מוגנים), (תיקון), תש"פ-2019, והצהיר כי אין היא משנה שינוי רלוונטי יחסית למצב שנהג במועד הרלוונטי לכתב האישום. בהכרזה זו מפורטים מאות מיני צמחים, בעלי חיים ואף דוממים שהשר הכריז עליהם כערך טבע מוגן. בכל הנוגע ליונקים נאמר בהכרזה כי כל מיני היונקים הם ערך טבע מוגן למעט: חולד, חולדה, מריון מצוי, נברן שדות, נוטריה ועכבר מצוי. יש טעם בטענת הסניגור שקשה לדרוש מאזרח פרטי להכיר הכרזה שהתובע מטעם רשות הטבע והגנים נזקק להיוועצות כדי לאתרה, אך טענת הסניגור שהתובע לא הציג הכרזה כזו אלא נסמך על פרשנות מכוח היקש, אינה נכונה.

10. מבחינה פורמאלית, הואיל והוא נמנה על מחלקת היונקים, נכלל סנאי הדקלים בהכרזה של השר להגנת הסביבה על ערכי טבע מוגנים שפורסמה ברשומות כנדרש, ואולם אין ספק שזה אינו המצב מבחינה מהותית. המדינה, שעוסקת באופן אקטיבי בהכחדתו של מין זה כולו בישראל, מושתקת מלטעון שמדובר בערך טבע מוגן ש"יש ערך לשמירתו" או שיש להגן עליו מפני הכחדתו. יתר על כן, חזקה על השר להגנת הסביבה שפעל על בסיס חוות הדעת המקצועיות של אנשי משרדו בעת פרסום ההכרזה, ושלא התכוון להכליל את סנאי הדקלים ברשימת ערכי הטבע שיש לשמור עליהם ולהגן עליהם מפני הכחדה - הכחדה שבה עוסקת רשות הטבע והגנים, בניגוד לנאשם שעסק בהרביתם של הסנאים ובכך תרם למעשה לשימורו של המין שהרשות מנסה להכחידו. לנוכח חוות הדעת המקצועיות של ד"ר לידר שהוגשה לי מטעם המדינה ועדותו של מחברה בפניי, ברי כי לא ניתן לראות בסנאי הדקלים "ערך

טבע, שלדעת השר יש ערך בשמירתו או סכנה להכחדתו" כאמור בהגדרת "ערך טבע מוגן" בחוק. ההכרזה המוזכרת בהגדרתו של ערך טבע מוגן בחוק היא רכיב משלים בלבד בהגדרת ערך טבע מוגן, ואינה יכולה לחפות על כך שהשר בוודאי אינו סבור שמדובר במין שיש להגן עליו, ולכן בהתאם להוראות סעיף 33(א)(1) לחוק לא היה מוסמך להכריז עליו כערך טבע מוגן. התייחסות לסנאי הדקלים, שהמדינה סבורה שיש להכחידו מן הארץ, כערך טבע מוגן נוגדת את תכליתו של החוק, והיא פרשנות בלתי סבירה שלו. לפיכך, אני קובע שסנאי הדקלים (סנאי חמישה פסים) אינו ערך טבע מוגן, ולכן אני מזכה את הנאשם מן העבירות לפי חוק גנים לאומיים.

11. גם אם הייתי סבור כי מבחינה פורמאלית מתמלאים יסודות העבירות מחוק גנים לאומיים שעניינם בערך טבע מוגן, הרי שהייתי מזכה את הנאשם מכוחה של הגנת זוטי הדברים או מבטל את כתב האישום מכוחה של הגנה מן הצדק.

12. אין ספק שגם מי שיסבור כי מבחינה פורמאלית מתקיימים יסודות העבירות לפי חוק גנים לאומיים שבהן הואשם הנאשם, יסכים כי מדובר במקרה קלאסי שבו כניסוחה של הצעת החוק לתיקון 39 לחוק העונשין בהקשר של סייג זוטי הדברים: "השתבצותו הפורמלית של מעשה בהוראה חקוקה, המגדירה עבירה פלילית פלונית, כשלעצמה, אינה מוכיחה בהכרח שיש באותו מעשה לפחות מינימום של אנטי-חברתיות האופיינית לעבירה פלילית"[1]. זאת, כיוון שהכללת הסנאים ברשימת ערכי הטבע המוגנים היא פורמאלית בלבד. אין כל ספק שבהקשר של השמירה על ערכי טבע מוגנים, העיסוק בסנאים הוא מעשה שמבחינת טיבו, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי הוא קל ערך כלשון סייג זוטי הדברים שבסעיף 34"ז לחוק העונשין, תשל"ז-1977. זאת, כיוון שהמדינה אינה סבורה כלל שיש לשמור על הסנאים ולמנוע את הכחדתם בישראל - נהפוך הוא, היא עצמה עוסקת בכך. כאמור לעיל, כשלעצמי אני סבור כי אין לראות בסנאי הדקלים ערך טבע מוגן, ולכן אין אף צורך לפנות לסייג זוטי הדברים כדי לזכות את הנאשם מהעבירות לפי חוק גנים לאומיים.

13. העמדתו לדין של הנאשם תוך הצגת סנאי הדקלים כערך טבע מוגן שיש לפעול לשימורו ולמניעת הכחדתו, בעת שהמדינה עצמה עוסקת בהשמדת המין כולו בארץ, היא מקוממת, ועומדת בסתירה מהותית לעקרונות של צדק (וכזכור הנאשם עצמו דווקא גידל את הסנאים והרבה אותם). לכן, אלמלא הייתי מזכה את הנאשם מן הטעמים האמורים לעיל, הייתי מבטל את האישומים נגדו לפי חוק גנים לאומיים מכוחה של ההגנה מן הצדק הקבועה בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

14. שונה עניין של העבירות לפי החוק להגנת חיות הבר שבהן מואשם הנאשם. עניין של עבירות אלה הוא רגולציה של החזקת חיות הבר והסחר בהן לשם הגנה עליהן (פעולות שיתכן שבעתיד יאסרו כליל יחד עם ציד בעלי חיים שבאופן מפליא טרם נאסר כליל אף הוא). סעיף 8 לחוק קובע כי אין לסחור או להחזיק בחיית בר שאינה "מזיק" או "חיית בר מטופחת", אלא בהיתר כללי או מיוחד. וזוהי לשונו של הסעיף:

8. מסחר, החזקה והעברה של חיית בר

(א) (1) לא יסחר אדם בחיית בר שאינה מזיק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר סחר כללי או מיוחד;

(2) לא יעביר אדם חיית בר שאינה מזיק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר העברה כללי או מיוחד;

(3) לא יחזיק אדם חיית בר שאינה מזיק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר החזקה כללי או מיוחד, או אם באה לידי מבעל היתר סחר כללי או מיוחד או היתר העברה כללי או מיוחד, או אם הנו מחזיק כדין כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) מי שהחזיק כדין בחיית בר לפני יום תחילתו של חוק זה והמשיך להחזיקה, או מי שקיבלה ממנו שלא בתמורה - יהא מחזיק כדין, ומי שקיבל חיית בר שלא בתמורה ממחזיק כדין על פי סעיף קטן זה - יהא מחזיק כדין.

(ג) תהא זו הגנה טובה למי שהחזיק, העביר או סחר בחלק מחיית בר אם לא ידע כי בידיו חלק של חיית בר.

15. ההגדרות הרלוונטיות לפי החוק הן אלה:

"חיית בר" - יונק, עוף, זוחל או דו-חיים, או כל חלק ממנו, או תולדה שלו, שמקורו בשטח המדינה או מחוצה לו, שאין טבעו לחיות במחיצתו של אדם;

"חיית בר מטופחת" - מין, תת מין או זן של חיית בר, שטופח או פותח לצרכי גידולו בשביה למטרות מסחר, והוכרז על ידי שר החקלאות ככזה;

"מזיק" - חיית בר ששר החקלאות הכריז עליה שהיא מזיק;

16. סנאי הוא יונק שידיעה שיפוטית היא שאין הוא חיה מבויתת שטבעה לחיות במחיצתו של האדם (על קיומה של ידיעה שיפוטית בעניין זה ראו בע"פ רני שהוזכר לעיל). זאת, בניגוד לחיות מחמד ככלב וחתול, לבהמות משא כסוס וחמור ולבהמות משק ככבשה, פרה וחזיר למשל. כלומר, סנאי הוא חיית בר כהגדרתה בחוק. טענת הסניגור שלפיה העובדה שבעבר הותר להחזיק בסנאים מלמדת כי מדובר בחיה שטבעה לחיות במחיצתו של האדם, אינה נכונה ומלמדת על אי הבנה בסיסית של ההבחנה בין חיית בר הנמצאת בשבי לחיה מבויתת. גם אזכורם בסיכומי הסניגור של השרקנים כחיות מקבילות לסנאים כבסיס לטענת אכיפה בררנית מלמדת על חוסר בקיאות בעולם החי, שכן השרקנים (בצדן של הלאמות והאלפקות) הם בין מיני בעלי החיים שביתו בדרום אמריקה^[2]. עיון בתקנות ובהכרזות הרלוונטיות מעלה כי סנאים גם לא הוכרזו כמזיקים או כ"חיות בר מטופחות" (בניגוד ליענים ולתנינים)^[3].

17. כאמור לעיל, הנאשם הודה כי לא החזיק בהיתר כלשהו לפעולותיו, והסניגור אינו טוען גם כי היה היתר כללי שמכוחו פעל הנאשם. הואיל ועל פי עדותו של אורי ליניאל, שהוזכרה לעיל, מזה עשר שנים לא ניתנים היתרים לסחר בסנאים, גם לא ניתן להניח לטובת הנאשם, שהודה שרכש את הסנאים בשנת 2013 או 2014, שקיבלם ממי שהיה לו היתר לסחר בסנאים. כמו כן, הסנאים הגיעו לידי הנאשם אחרי חקיקת חוק הגנת חיית הבר, כך שאף אחד מן

הסייגים הקבועים בסעיף 8 לחוק לא חל בעניינו של הנאשם.

18. הסיניגור ציטט בסיכומיו מן העיתונות ציטוטים שונים שאין בכוונתי להתייחס אליהם כראיות קבילות. למען שלמות התמונה ברמה הציבורית בלבד, והואיל ובציטוטים בלתי קבילים אלה נטען שיש קושי למצוא את רשימת המינים המותרים בהחזקה, אציין שכיום הקשת המילים: "הרשימה הלבנה" במנוע החיפוש של גוגל מעלה קישור לרשימות של המינים המותרים ביבוא, בהחזקה ובסחר בישראל הנמצאות באתר רשות הטבע והגנים. ניתן למצוא את הרשימות וכן הסברים מפורטים על ההיתרים השונים הנדרשים לפעולות שונות כמכירה של חיות בר גם בשיטות באתר הרשות. למען הציבור אפרט שהיונקים המותרים כיום ביבוא, בהחזקה ובסחר הם: אוגר סיבירי, אוגר סורי, צ'ינצ'ילה, צ'ינצ'ילה מדברית, חמוס מביאיש (מעוקר או מסורס), כיסנאי דואה וגרביל מונגולי.

19. כפי שהזכרתי לעיל, בעת שפרסם הנאשם את הסנאים למכירה היה מי שכתב לו בתגובה שעליו לבדוק אם מעשהו חוקי שמא יסתבך. במצב דברים זה, הייתה לנאשם חובה מוגברת לברר את חוקיות פעולתו, שכן אין ספק שהערה זו עוררה אצלו חשד אודות חוקיות הפעולה. הואיל והנאשם לא ערך בירור שכזה, גם סיווג הסוגיה כנוגעת למצב עובדתי (לפי פרשנות שלפיה רשימת המינים שיש היתר כללי להחזקתם היא נסיבה עובדתית ולא חלק מן האיסור המשפטי) אינו יכול להועיל לו, שכן מתקיים בעניינו מצב של עצימת עיניים מכוונת, ובמצב זה רואים את הנאשם כמי שהיה מודע לנסיבות - כלומר, לתוכנה של רשימת המינים המותרים בהחזקה (כך לפי סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין). וודאי שלא מדובר בטעות בלתי נמנעת באורח סביר כלשון סעיף 34"ט לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שעניינו טעות במצב משפטי.

20. הסיניגור התייחס בסיכומיו כבסיס נוסף לטענת אכיפה בררנית (שוב לא בדרך המקובלת להגשת ראיות) גם למודעות שמצא לדבריו ומפרסמות למכירה "סנאי מעופף", שכן בעיניו "זהו סנאי וזהו סנאי". לנוכח אופן העלאת טענה זו ללא הגשת ראיות בדרך מקובלת, אינני מוצא מקום להתייחס אליה לעומקה. אציין רק שיתכן בהחלט שאותן מודעות משתמשות באופן מטעה מבחינה זואולוגית בשם "סנאי מעופף" כהתייחסות לחיית הכיס האוסטרלית המותרת כאמור לעיל בהחזקה ובסחר בישראל, ואשר שמה הרשמי הוא "כיסנאי דואה".

21. אף על פי שהסיניגור לא העלה טענה זו, נשאלת השאלה אם לנוכח יחסה של רשות הטבע והגנים לסנאי הדקלים יש מקום לראות מין זה בהקשר של החוק להגנת חיית הבר כחיית בר שהחוק מגן עליה מפני החזקה וסחר או שמא כמזיק, שאינו מוגן מפני החזקה או סחר בחוק להגנת חיית הבר.

22. בניגוד לחוק הגנים הלאומיים שבו כוללת הגדרת "ערך טבע מוגן" הגדרה מהותית של מונח זה, הרי שהגדרת "מזיק" בחוק להגנת חיית הבר מתייחסת למין ככזה מכוח הכרזה בלבד. יתר על כן, לנוכח תכלית החוק להגנת חיית הבר שמשתקפת בשמו של החוק, אין מקום להסיר את ההגנה מפני סחר והחזקה ממיני בעלי חיים שלא הוכרו מפורשות כמזיקים. גם מינים של חיות בר שהאדם תופס אותם ככאלה הגורמים נזק, ראויים להגנה מפני האדם, ולכן יש הצדקה לרגולציה של הסחר וההחזקה בהם על מנת לצמצם את הפגיעה בהם בידי האדם, ואפילו היא מתמצית בהחזקתם בשבי בלבד. לפיכך, אין מקום לראות את הסנאי שלא הוכרז ככזה, כמזיק בהקשרו של החוק להגנת חיית הבר.

23. על האמור לעיל יש להוסיף שנראה כי בהיעדר חוק מתאים יותר לכך, משתמשת רשות הטבע והגנים בהגבלות המסחר וההחזקה בבעלי חיים הקבועות בחוק להגנת חיית הבר כדי לצמצם את האפשרות שמינים זרים של בעלי חיים המובאים לארץ על ידי האדם, ויש חשש שיברחו משביים, יתפשטו בטבע המקומי בבחינת "מינים פולשים", וידחקו את רגליהם של המינים המקומיים של חיות בר (בהקשר זה חשוב ביותר איסור היבוא שהוא חלק מהגדרת ה"סחר" בחוק). בכך משמש חוק זה להגנת חיות הבר המקומיות שהן לעיתים אף יחודית למקום (אנדמיות) מפני דחיקת רגליהן על ידי מינים שאינם מקומיים. כלומר, גם בשימוש זה בחוק יש משום הגנה על חיות הבר בהתאם למטרת החוק.

24. לאור האמור לעיל אני מזכה את הנאשם משלוש העבירות שבהן הואשם מכוח חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998.

25. לנוכח האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בשתי העבירות הבאות:

א. סחר בחיית בר לפי סעיף 8(א)(1) לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו-1955.

ב. החזקת חיית בר לפי סעיף 8(א)(3) לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו-1955.

26. חלק מן הנסיבות שהוזכרו בהכרעת דין זו עשויות כמובן לקבל משקל בעת דיון בסוגיית העונש ההולם.

ניתנה היום, 8 בפברואר 2021, במעמד הצדדים

[1] הצעת חוק העונשין (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ב-1992 (ה"ח 2098, 6.1.1992, עמ' 114, 139).

[2] ביותם של בעלי חיים ביבשות השונות הוא אחד הנושאים החשובים באחד הספרים המשמעותיים ביותר שנכתבו

אודות התפתחות המין האנושי עצמו: ג'ארד דיימונד, **רובים, חיידקים ופלדה: גורלותיהן של חברות אדם** (פורסם באנגלית ב-1997; מהדורה עברית בתרגום עתליה זילבר בהוצאת עם עובד, 2002).

[3] תקנות להגנת חיית הבר, תשל"ו-1976; הכרזת חיות בר מטופחות (2008), ילקוט הפרסומים 5759, עמ' 1323; ביטול הכרזת חיות בר מטופחות (2013), ילקוט הפרסומים 6529, עמ' 2153.